

bedre for Embedets indre Brag; thi den, der arbejder meest, troligst og sindigst, fordrer Mindst og kan derfor leve bedst med det, han har.

Justitsministeren: Det er min faste Overbeviisning, at det ikke gaaer an at fastsætte Lønningerne lavere, end Regjeringsudkastet har gjort det; det er en saa fast Overbeviisning hos mig, at jeg ikke vilde finde Lovudkastet tilfredsstillende, om end de under Endringsforslaget Nr. 3 opførte Sætser bleve vedtagne. Jeg har allerede under Sagens tidligere Behandling paaviist Nødvendigheden af, at Lønningerne ikke komme til at synke under det, der var foreslaaet i Regjeringens Udcast, og jeg tør haabe ikke at have labet nogen af de Grunde, der ere blevne anførte til Fordeel for en anden Mening, uberørt. Det forekommer mig, at der under Forhandlingerne i Aften kun er kommet eet nyt Moment ind i Sagen. Den, der bragte det ind, var Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og dette Moment var den Forbindelse, hvori han satte Spørgsmaalet om Lønningernes Fastsættelse til Contoirudgisternes Fastsættelse. Den Advarsel, han støttede til Contoirudgisterne om, at man skulde tage sig i Agt for at fastsætte Lønningerne for høit, gaaer ud fra en Betragtningssaaede, som efter min Mening er uden al Betydning. Lønningerne skulle fastsættes saaledes, som man finder det rigtigst at bestemme dem i Forhold til Embederne; Contoirudgisterne skulle fastsættes saaledes, som de bør være, for at Embedsmændene i dem kan have et nøie afsæstet og tilstrækkeligt Vederlag for de Udgifter, han har at bestride; men man skal ikke stille Lønningerne og Contoirudgisterne i et saadant Forhold til hinanden, som den ærede Rigsdagsmand gjorde, og man skal ikke benytte dette Forhold som et Skæmsel mod at fastsætte Lønningerne, som de egne sig til at fastsættes uden Hensyn til Contoirudgisterne. Det staaer i den lovgivende Magts Haand at bestemme Contoirudgisterne saaledes, som de bør være, det er bestemt, at de skulle fastsættes af den lovgivende Magt, og at der kan foregaae Forandring i dem. Den Mulighed derfor, at Contoirudgisterne kunde blive skruede op, og at man af den Grund ikke skal indlade sig paa

at fastsætte Lønningerne uden Hensyn til Andet, end hvad der i sig selv er rigtigst, kan ikke tilstedes Udgang; derved troer jeg, man vilde handle ligesaa ueheldigt, som om man, naar der blev Spørgsmaal om Contoirudgisternes Fastsættelse, vilde sige: Nei, det eller det Vederlag er for stort, da Embedsmændene allerede have tilstrækkelig stor Gage. Saaledes som jeg under en tidligere Behandling allerede har fremhævet, hvad der skulde støtte Regjeringens Forslag, vil jeg ikke nu paany kunne tage Ordet til Forsvar for det, uden at komme til at gjentage, hvad der allerede er sagt, medmindre jeg vilde følge den ærede Ordfører paa den Vej, ad hvilken han er kommen til at finde et Argument for Rigtigheden af sin Opfattelse af Forholdene i Forordningen af 3die Juni 1809 om de private Virkedommere; tvende ærede Rigsdagsmænd have allerede paaviist Utilstrækkeligheden af en saadan Argumentation, Rigsdagsmanden for Aarhus Amts anden Valgkreds (Herk) og Kjøbenhavns første Valgkreds (S. C. Larsen). Mig forekommer det Argument, der er hentet fra den nævnte Forordning, at være isinesfaldende svagt, saa svagt, at jeg virkelig ikke troer det fornødent at gaae ind paa det. Jeg finder det bedste Beviis for dets Svaghed deri, at den ærede Ordfører bemærkede, at deri skulde et Beviis for, at man nu kunde fastsætte 500 Rd. som passende Gage for en Embedsmand af dem, hvorom her er Spørgsmaal. Vedkjender man sig dette som Resultat af Argumentationen fra Forordningen af 3die Juni 1809, behøver man ikke videre at imødegaae den. Med Hensyn til de Endringsforslag, der ere fremsatte under Nr. 5, 6 og 7, kan jeg henholde mig til, hvad der allerede er anført til Styrke derfor; jeg knytter dertil det Haab, at de Hensyn, der have ledet Thinget til i det Hele at erklære sig for, at Embederne skulde i Classificationen beholde den Plads, som var bleven dem anviist af Regjeringen, ogsaa vil lede Thinget til at lade de 3 Embeder, hvorom Endringsforslagene dreie sig, komme til igjen at rykke op i 1ste Klasse.

S. M. Petersen: Jeg har tilladt mig at begjære en deelviis Afstemning over Forslaget under Nr. 3 til § 4, og jeg har gjort det